

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I. Sermo CVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dominica XII. post trinitatis

mediu[m] ut ceteri p[re]t[er]ores. sed in profundū in-
fernū. Iuxta illud Isa. viii. Uterū tñ ad in-
fernū de traheris in profundū lacu. Hec mi-
rū hem exigit iustitia diuina ut q[ui] se extrahet
rū altrū. cadant grām[us] et mēgan[us]. profundū
Isa. vi. Quia mēsura mensi fuerit. in p[ro]p-
terū seculo. eadē remēf[er]et vobis. in futuro
p[ro]p[ter]e Ascendū r[es]p[on]sū ad celos. et descendunt
v[er]g[es] ad abyssos. De sedo sc̄z de exaltatione
bulū sciendū q[uod] eoꝝ exaltatio seu erexitio
erit tripliciter sublimis. Primo em erit mul-
tū honorabilis et gloria. Secundo sufficiens
et copiosa. Tertio delectabilis et solaciosa.
De primo q[uod] erit honorabilis et gloria. p[ro]p[ter]
dācē in aspectu rotundus curie celestis. P[ro]p[ter]
Lū glia suscepisti me. Et q[uod] sit illa glia ostē-
dit in Ps. xxx. vbi sic dicit. q[uod] magna mul-
titudo dulcedinis tue dñe. quā abscondisti
timentib[us] te. Perfecisti eis q[uod] sperat in te in
spectu filiorū hominum. Q[uod] exponit Inno[n]c[ius]
q[uod] dices. q[uod] d. Tu reddes eis. Ecce ostē-
dit v[er]bi hec glia. q[uod] in aspectu p[ri]ncipali-
ter deitatis. Iuxta illud. Omnis q[uod] p[re]seb[us]t
tame coras hominib[us]. nō dicit se. sicut fece-
rū supbi et glorificates. sequit. Lōfitebor
ego eu[er] corā patre meo. nec solū coraz pa-
tre sed etiā corā omni electis. q[uod] in cōspe-
ci filiorū hominum. Q[uod] exponit Inno[n]c[ius] q[uod] c[on]tra
d[icitur] Tu reddes eis et p[ro]ficies illā dulcedi-
nem cūctis videntib[us]. q[uod] dices in die iudi-
cūte b[ea]nū patris mei possidete pa-
rat[ur] vobis regnum. Matt. xxv. Hoc enim
erit in aspectu filiorū hominum tam bonorū q[uod]
malorū. De bonis in Ps. V. Videbūt iusti et
letabūt. De malis in Ps. V. Peccator videbit
et iratetur. Sap. v. Videbēt turbabūtur
timor horribilis et mirabūt in subitatione
imperat salutis. Tūc em videbunt sc̄ros
culari. et hoc ad maiorē suā p[ro]fisionē. sed
vita eos nō videbūt. Un[us] Isa. xvi. Dñe
exaltet manus tua ut nō videat. videant et
p[ro]fundant. Itud pater in exaltatione mar-
dochē q[uod] sacra fuit in aspectu oīm cuiū in
suis. Eccl[esi]ā vidente inūmico suo Aman.
Sed v[er]ba glia et honore mardochē aman
decerō eū nō vidit. q[uod] suspensus ē in pa-
nūb[us] Wester. vii. Seco hec exaltatio erit
sufficiens et copiosa. q[uod] omni delichis et vo-
luptatibus refertur q[uod] tanto erit amenior. q[uod]
to a loco a quo eleuabant[ur] electi erit altior.
Loco em humiliū est hic omni miseria ple-
nas. a quo tūc elevabant[ur] ad summas dñi/

tias et delicias Juxta illud Isa. Tūc afflu-
es delichis et mirabiles et dilatabis cor tuum.
Unū dicit Christo. Humilitate assume. et re-
gnabis super omnia que desiderat anima tua.
Tūc anima exaltati poterit dicere. In loco
pascue ibi me collocauit. Et vnde. de lacu
miserie et de luto fecis transferendo ad lo-
cum deliciarū et torius isolatiōis. Tertio
illa exaltatio erit delectabilis et solaciosa.
q[uod] omni iubilo plena. Et ab omni dolore ex-
tranea Apocal. vlti. Jam nō erit lucis neq[ue]
clamor nec villus dolor. Quid ergo. certe
vt dicit Isaías. Gaudiū et leticia inueniet
in ea. eo q[uod] leticia sempiterna super capita eo-
rum. q[uod] em būiles erant hic in dolorib[us] et
in penalitatib[us] in lacrimis et gemib[us]. ideo
cōsolabunt[ur] vt dicit Barth. v. Tunc pote-
rit xps dicere superbo et humili simul. Tu re-
cepisti bona in vita tua. et iste similitud[is] mala.
Hūc vero iste consolans. tu vero cruciaris.
Nos igit[ur] fratres hūiliemur sub potēti ma-
nu dei ut nos exaltet in tpe visitatōis ut di-
cit. i. Pe. v. Lū[is] exaltatōis nos paricipes
faciat caput hūilitatis dñs iesus xps. Amē.

Dominica XII. post trinitatis. I.

Sermo CVI.

Et ducunt ei sur/ dum et mutū Marti. vii. Sicut
dicit Hugo li. iiii. de archa Noe
ca. v. Primi hoīs natura ita a do ordiata et
instaurata fuerat ut anima q[uod] corpori perat p[er] sen-
sus qdē misterium corporis foris impleret. int[er] a
aut p[ro]p[ter]ez ad creatorē suū sp[iritu] i[nt]ederet. Doc
est ut mēbra corporis sensificādo foris ad agē
dū moueret. Is intentionē et desideriū intus
ad solū creatorē dirigeret. et nibil foris age-
ret q[uod] ex ei[us] dilectionē nō p[ro]cederet. et ad ei[us]
dilectionē nō p[ro]miseret. ita ut oēm actū et ca-
ritas imparer et ratio disponeret et sensus
impleret et p[ro]ficeret. qdū g[ra]ndine natura
sue tenuit q[uod] suis foris p[ro]actionez variare.
intus tñ p[ro] intentionē et amorē stabili p[ro]man-
sit. q[uod] vnū intēdebat. et p[ro]pter vnu omnia faci-
ebat. vnu diligebat. et oīm voluntati acq[ui]-
acōnū suā finē ad vnu referebat. et id est
la menis actie ad vnu iugiter respiciebat
creatorē. Nec Hugo. Ex quib[us] verbis p[ar]ce
dignitas hūiane cōditiōis q[uod] sic creata erat.
ut per sensus exteriores officia ipsorum fa-
ris impleret ad corporis necessitatem. et p[ro]

sensus interiores soli deo vacaret. Veneruntamē nō licuit homini in statu bmoī p sensus exteriores quicqz facere p quod ab intentione desideratio dilectionis dñe posset impediri. Unde licet sibi cōcessum fuit audire vtilia. non tñ inutilia. nō tamen vna aut pphana z multo min⁹ nociva z pni ciosa. Habuit itaqz tantā pfectiōnē in auditu vt nō opus habuit vt ei extrinsec⁹ de us loqueref. q̄a aurē cordis intrisecus sic pfectam habuit qua vocē dei spiritualiter audire possit. Sed postqz vt dicit Hugo li. iiii. de archa Noe ca. iiii. foris ad suasionem serpentis aurē cordis apernit. aurem ad vocē dei clausit. Similiter q̄a ad loqñ dum cū antiquo serpente os aperuit z atraxit spiritū iniqtatis colloquēdo de periculo sue salutis. merito os ei clausuz fuit vt cū deo nec ad deū loqui potuisset. Factus est itaqz et eo tempore homo surdus z mutus. ita vt nec deū sibi p̄cipiente audi ret. nec cum pro beneficiis p̄i merito de buit laudarer. Quapropter fil⁹ dei venit in mundū vt hominē tantis defectib⁹ labo rante misericorditer curaret. venies nan⁹ cepit faceret docere vt surdi audirent z muti loquerent. Ad hoc significanduz do cuit vt p verbi suum exterritus aurē cordis aperiret. Unū aperuit audientib⁹ sensu⁹ vt intelligerent scripturas. Lu vltimo. Quia em̄ homo auditu intus pdidit quo deū lo quentē audiret. reuocans nos ad se deus foris clamat. inquit Hugo vbi supr. c. iiii. Ad hoc etiā venit vt miraculis z factis suis tacentia ora ad laudem suam aperiret. Itud patet Luce. xviii. de ceco illuminato. Quo facto om̄is plebs vt vidit. dedit laudem deo. Ad hoc igitur significandū spiritaliter. q̄a venerant in mundū ad vtrumqz defectū predictū amouendū ab homine. scz vt enī preceptis dominic⁹ obedere doceret predicare voluit. vt surdi corde audirent Iaie. xiiii. Surdi audite. z vt eum ad laudandum deū incitaret miracula fecit. vt muti corde loquens ore. In cuius figura sacrū est vt eo veniente ad mare galilee corporaliter adducunt ei quendam surdū z mutuz vt dicit enangeli⁹. In illo tempore. Extremus iefus de finibus Liri venit p sydonem ad mare galilee inter medios fines decapole os. Et adducunt ei surdum z mutuz zc. In quib⁹ verbis iuxta triplices psonas descri

buntur tria. Primo nanc⁹ describuntur p sone adduentū hominē. Cum dicif. Ad ducunt. Secundo psona salvatoris ad qm adducebatur. Cum dicif. ei. Tertio perso na adduci. Cum dicif. Surdum z mutum. H̄cōm hec ergo tria capi in verbis the matis norāter. Primo in psona adducen tū tangit vera compassio. quia adducunt. Secundo in christo benigna miseration. quia ei scilicet cui propriu⁹ est miserer. Tertio in adducendo hominis defectuosa z misera bilis passio. quia surdum et mutu⁹.

Dixi primo p in verbis p̄mis sis describuntur psona hominē adduentū. in quib⁹ erat vera compassio. Cum dicif adducunt. vera nanc⁹ compassio est malis procimorū cōdolere. Iuxta illud Apostoli. Quis infirma tur z ego non infirmor. In hoc ergo cōdoleri z copati se demonstrabat isti adducē tes. quia eū ad christū verū medici san dū adducebant. Circa quod sciendū. Quid est homo peccator p se potest cadere in peccatū. p se tamen resurgere nō potest. vt dicit Isidorus de sumo bono. Et hoc p̄ter tres causas. Primo q̄a est gravis et parte corporis. quod semp̄ aggrauat animā. Sati pientie. ir. Corpus q̄d corruptum aggra uat animā. Et Job. vii. Facies sum mibi metuī gravis. Et Iaie. xxiiii. Granabit eū iniqtias sua et corruet. Et in psalmo. Hic tonus graue granatae sunt super me. Seco ex parte vie. q̄a via qua debet ad de um redire est difficilis. Matth. vii. Aracta est q̄ ducit ad viram. Tertio q̄a virtus bo minis p se est debilis. Jobis. xv. Sine me nibil potestis facere. Et Job. ibidez. Si cut palmes nō potest ferre fructū sine vite. Hic vos sine me. Et iō necesse est ut p̄ce p̄corū ad tēm multiplicet. Primo p̄ gratiā p̄ueniente. Secundo p̄ eccliam subueniente. Ter tio p̄ aduersitatē impellente. De pmo quō adducunt p̄corū p̄ gratiā p̄ueniente dī. Bre go. xxiiii. li. moral. Dei grā si in nrō ordene quaqz gratuitē surgeret. pfecto mens nrā in peccatorū suorū tenebris obscura rema neret. Et licez vt dīc Hugo li. iiii. de archa Noe ca. iiii. ordinatisimū ē de nrā reparati one dispensationis consiliū. vt qui sponte cecidit. non coact⁹ sed sponte surget. z qm

Dominica. XII. post trinitatis

pliberum arbitriū infirmat⁹ est. non sanī tacem recuperet donec p̄ liberum arbitriū sanari velit. tamē h̄ nō est ex nobis vt velimus. sed d̄e⁹ in nobis hoc operat. **G**ratia c̄m dei p̄uenit ⁊ excitat liberū arbitriū nostrū ut possit velle sanari qui p̄ se poruit infirmari. Hoc iḡi nunc agitur in electis vt viadictorū in p̄st vita ad futurā beatitudinē p̄parent⁹ ut homo in hac felicitate positus mereas ad illam felicitatē ascendere. sicut p̄m⁹ homo in illa felicitate positus meruit ad hanc infelicitatē denunciare. sed si d̄o⁹ meriti⁹ quo homo infelix esse meruit tantimodo ex homī fuit. hoc vero meritum q̄ homo eternā felicitatem mereas non ex homī sed gratia dei hoc in homī operatur. Hec ille. **D**e sc̄do quomō homo adducatur ad xp̄m p̄ ecclesiam subuenienter. dicit Ambro. libro. iii. de penitētā. **L**uius verba ponunt⁹ in decreto de penitētā. di. i. Fleat ubi s̄chabef. Fleat p̄ te mater ecclie s̄ culpam tuam lacrimis lauet. Videat ip̄s merent̄ ⁊ dicat. **B**eatī eftis tristes. q̄a gaudebitis. Amat vt p̄ vno multi rogent. Deniq̄ in euāgeliō mot⁹ lacrimis vidue. q̄apro ea multi flebant filii eius refuscaūt. Hec ille. **U**nū magister sententiay li. iiii dñi. dicit. Nisi vniuersitas ecclie succurrat nisi quod deest peccatorū sua oratiōe complear de mātib⁹ inimici nō eripies mera infirmitas. Hec ille. **I**n cui⁹ figura legit. iiij. Regi. iiiij. **N**ec cum biero boam regi man⁹ aruiss. p̄ eo q̄phetaz dñi capi mādasset. vident⁹ q̄a aliter sanari nō possit. dixit ad p̄betam. Deprecare faciem dñi dei tui et oportem restituas man⁹ mea mihi. **O**ra utq; vir dei faciem dñi. ⁊ reuersa est man⁹ eius ad eū sicut prius. Itēz Saul dicit sa muellip̄bete. Porta q̄so iniqtatē meam. i. Regi. xv. Simile habet Henef. xx. vbi orante Abram de⁹ sanauit abimelech regem gerare. Idem habet in nouo testamēto plurib⁹. Nam cultor vince impetrat⁹ de sc̄cula ne succidere. **L**uc. viij. Itē ad fidem aliorū sanar⁹ est paralitic⁹. **H**athei. Itē p̄bilo reguli sanar⁹ fili⁹. Joh. iii. Itē ad p̄ces archisnagogi sanata est filia ⁊ resuscitata. **D**at. ix. **D**ar. v. **L**u. viij. Ad petitionē centurionis curat⁹ fili⁹. **D**at. viij. **D**ar. j. **L**u. v. Ad petitionē mulieris chancce sanar⁹ filia a demonio. **D**ar. xv. Et quibus omnib⁹ pacet ⁊ intercessio ecclie

necessaria est p̄tōri ad impetratō salutis sp̄ualis ad xp̄m. Quib⁹ autē modis adducit ecclia p̄tōre ad xp̄m. certe mult⁹. sc̄z pdicatiōe. **U**nū Actu. ii. **V**is audita copiante sunt turbe. ⁊ p̄ter⁹ audita voce galli sicut amare. **D**ar. xxvi. Itēz absolutione a peccatis. **D**ath. xxi. Soluite et adducite mihi. **T**em exemplorū ostētione. siē exemplo magdalene adducunt⁹ ad xp̄m luxuriosi. **E**xemplu petri p̄iuri. **E**xemplu pauli p̄secutores. **E**xemplu Matthei surarū. **E**xemplu zachei defraudatores tc. Ad hoc em̄ i ecclia recitant⁹ vt et exemplo eoz p̄tōres ad pn̄iam inducant⁹. De tertio quō adducitur peccator⁹ p̄ aduersitatē impellentem patet ī filio pdigo. q̄ cōpulsus nimia fame redit ad patrē. **L**uce. xv. **S**ic paulus per amissionē visus adducit ad xp̄m. **A**ctu. ix. **H**inc Berni. dicit tracans illud. **L**antico rū. **T**rahe me post te. **T**rabimur cū aduersitatib⁹ exercemur. **M**ultis em̄ p̄dest aduersitas. q̄b⁹ obest p̄spēritas. **U**nū sicut per p̄spēritate elongant⁹ a deo. ira p̄ aduersitatem appropinquat ad deū. **E**rido sancti viri legunt⁹ multū amasse tribulationes et aduersitates ⁊ infirmitates. ⁊ q̄n sine illis erant putabat se a deo derelictos. **S**icut narrat de q̄dam sene q̄ frequenter egrorbat. **L**ontigit autē vno anno eum nō egrotare q̄ affligebatur et plorabat dices. **D**e reliq̄ me deus. et nō visitauit mes. sc̄z quia n̄ fuit infirmus. **S**iliter narrat de quodā alio q̄ noluit comedere i infirmitate dices q̄ volebat esse in illa infirmitate p̄ tres annos vt amplius mereret. p̄ ista ergo homo adducit ad xp̄m si ea patiēter tolerauerit.

Dixi secūdo q̄ in ver. **D**icitur p̄sona salvatoris ad quē adducit iste surdus. **L**ū dicit ei sc̄z xp̄o de quo p̄misit. cui⁹ dicit. **E**xiens ietus de finito tyri. et in hoc describitur magna et benigna ipsi⁹ miseration. **L**irea curam autē isti⁹ infirmi xp̄s triplicem ostendit gratiā. **D**imo quia digitū immisit. **S**ed saliuia linuit. **T**ertio celum suscepit ⁊ ingemuit. **D**igitū bic intelligi sp̄us sc̄tus em̄ **Orig.** ⁊ **Be**dam. q̄ mitis in auricula hois cū gra sp̄us sancti cor visitat ⁊ aperit ut s̄bū dei efficiat audire possit. Et q̄a d̄r pluralit. **D**icitur digitos. per quod significatur q̄ varijs donis et virtutibus deus visitat hominem

Hermo **CVI**

quem curat a peccato. De quibus digitis in Psalmo dicit. Om̄i video celos tuos. opera digitoz tuorum. Primus digitus est pollex q̄ h̄z duos articulos sive duas iuncturas. p̄qd significat fortitudine. q̄ consistit in dñob. scz in partitura aduersoroz. et in constante agressione arduoz. q̄a ista sunt necessaria penitenti q̄ sine grā spūf sancti h̄ri non possunt. Secundus est index. q̄ h̄z tres articulos. p̄ quem prudētia designat. que consistit in trib. scz in memoria p̄teritorum. et circūspēctione p̄sentiu. et in prouidentia futuroz. Apocal. iii. Animalia in circuitu et intus erat plena oculis ante et retro. Tertius est medium bñs tres articulos. p̄ quem designat iustitia. q̄ consistit in trib. in obedientia platorum. in subsidio pariu. in castigatione inferioru. Quartus est fidus. habens tres articulos. p̄ quem signat temperātia. q̄ consistit in trib. scz in sobrietate vicius et in continētia affectus. et in modestia incessus gestus. Quintus est auricularis. bñs tres articulos. et significat hūilitatem. q̄ consistit in trib. scz intellectu in affectu et in exteriori cōversatione. Hic dignus hūilitatis dicitur auricularis. q̄ aperte intellectu. Prover. vii. Ubi hūilitas ibi sapientia. Et q̄ aperit aures dei ut nos ex audit. Eccl. xxxv. Oratio hūilitantis se nubes penetrat. Secundo tps ostendit benignā miserationē circa curam isti surdi. saluando. Saluando aut̄ bic fm Orige. significat sapientiā dei patris scz ei filii uniuersi qui a deo patre tanq̄ a capite pcessit. sicut ipse de se dicit Jobis. xv. Exiū a patre et veni in mūdū Eccl. xxiiii. Egō ex ore altissimi prodij. Saluando ergo linuit linguan. qñ dei filii descendens a patre nrām mortalitatē visitare dignat̄ est. cuius humanitate deitati cōiuncta. sicut saluando luto cōiuncta nrā infirmitas est sanata. Iuxta illud Isa. liii. Cuius linuose sanari sumus. Tertio tps ostendit benignā miserationē circa curationē istius surdi. in celū suspiciens et ingens. Suspectio fm Orige. significat omnia bona petenda esse a deo. Indes surdis audiunt̄. unde mutis reddid loqua. q̄a Jaco. i. dicit. Om̄ne datur optimum. et om̄ne donū pfectū desursum est. Suspectio ḡ in celū. ac si dicat. quisq̄s curationē anime a p̄ctō reqr̄it. postuleret eam a deo. q̄ dat om̄ibus affluenter Jaco. i. Eo q̄ non est salus

nisi a deo. Nam ab eo est omnis salus q̄ est om̄ne bonum. Sed om̄ne bonum et deo est. Salus ergo om̄ib⁹ ex deo. inq̄ Aug⁹. in h̄. de vera religione ca. x. Hoc est corruscilegos. magos. incantatores. nigromāticos. q̄ aliunde querunt sanitatem corpalem q̄ a deo. nō defursum postulat̄ a deo. sed deosum inq̄rentes a diabolo. cū tamē dō minus dicit de se. Salus pli ego sum Q̄ aut̄ ingemuit significat. p̄ pctō esse ingemiscendū. Iuxta illud Ezech. xxiiii. Quac̄q; hora p̄cor ingemuerit. oīm inq̄tū eius nō recordabor amplius. Ut rūḡ istiū habuit publican⁹. Luce. xvij. De q̄ dicit. Rouit oculos suos in celū lenare. scz oculos corporales. sed tū mentales multū ererat ad dñm quib⁹ penetravit celū. et periebat pectus suū. ecce gemit⁹. dicens. Dñs ap̄ eius esto mihi peccator.

Dixi tertio q̄ in verbis p̄mis̄ sis tangit persona adducti. Lū dicit. Surdi et muti. Circa quod sciendū q̄ per istum surdum et mutū designatur homo peccator. q̄r̄ curerūd̄ adduci ad christum. Sed ut magis ordinate procedamus. primo videam⁹ de surditate istius hominis. Secundo de eis avditione. Tertio de eius curatione. Dicim⁹ q̄ videndum est de istius hominis surditate et mutitate. Pro quo sciendū q̄ homo peccator sit surdus multipliciter. primo ergo sit surdus homo ex opilatiōē malorum humorum in aurib⁹. et tunc sit proprie surditas fm Constantini. et magistrum libro. vii. de proprietatibus rerum. Alii humores sunt carnales luxurie q̄ cantent se. et hic comparatur dormientia omnino nihil audit Eccl. xxiiii. Cum dormiente loquitur qui narrat stulto sapientiam. Uere stultus est luxuriosus qui propter brevissimam morulam vnius delectationis carnalis dimittit infinitos annos celestis consolationis et non percipit infinitas penas perpetue damnationis. Refert Ambrosius in Etameron de quodaz illius ubi idē fluvio qui dicitur Nilus. q̄ homines terre habitantes nō audiunt sonū illi⁹ descensus et desluctus. cum tamē sit cum maximo strepitu et horrore. quod facit eis consuetudo.

Dominica. XII. post trinitatis

Sic est de luxuriosis qui propter suetudinem peccati obsurdescent ne audiatur vocez dñi vocans. Sic obsurdescent ille vocans ad mumpias quod dicit. Vtorem duxi. et video non possum reire. **Lu. viii.** Seco obsurdescent homines propter pulueris subintraitionem vel lapili loci iniectionem in aurum. fini ingratis de pueris ruribus. **lii. vii.** Quia enim terra vel puluis subintra in auren. tunc non potest hoc debere audiire. Terra significat terrenas possessiones et dimitias. quod faciunt in auro surditatem. quoniam aures sunt sicut aspidis surde et obtundit aures suas. Serpens enim dum incautus obruratur una aurum cauda et aliam ad terram inclinat. **Hic** aurum obruratur una autem cordis cum longitudine prolixite. Sicut ille **Lu. viii.** Anima mea habebat multa bona i annos plurimos et alia aurum sive intentionis defigit in terra sollicitus existens circa terrena. Tales ergo difficulter audiunt quoniam sicut pars de adolescentibus **Math. xix.** Lxx cuius propositus est rendere omnia et da re pauperibus. audies ab ipso tristis. Referuntur naturales quod gallina in angusto est surda. Sic certe multi in prosperitate sicut in auge sti mense quando est copia omnis victualium obsurdescent. nec audiunt christum. **Hic** quoque nigrum paphoram. Filios enutrui et exaltavi. ipsi vero spreuerunt me. Et tales faciunt si cur pulli anerarum. cum gallina ut communiceat et cibarum oua anerarum. sed postquam pulli excubant statim inuenientes aquas natant et gallinam in littore clamantem nolunt audire. **Hic** tamen excubat quis hominem pauperem eleuando enim de stercore et miseria. sed potius federis talis cum principibus populis sicut soli gloria teneat. quasi in aqua lata ampla vagatur et obliuiscitur dei creatoris eius. **Deuter. xxvii.** Deus qui te genuit dereliquisti. et oblitus es deo creatoris tui. **Pos** alloquitur dominus dicens **Iste. xlii.** Surdi audire. et ceci intuemini. scilicet beneficia que dedi vobis. Falco enim quod diu haber plenius et gurgiter saturatus. non vult redire ad manum venatorum claimantis. Et sicut audiatur. tam sicut fungit non audiatur et dissimilatur. **Hic** multi diuites in prosperitate posuicte audiante predicationes et sermones Christi in ecclesia. tam dissimilantur et quoniam non attendunt ea que sunt contra eos. De quibus dicitur Regulus. **Ille** dissimulabat se non audiatur. Et puerus. **xvij.** Qui illusor est non audiatur.

Et cum arguit. Et ideo expediret talib[us] deus eos visitaret aliquibus aduersitatibus. Dicit magister de pietatis rerum libro. **li. iii.** Quoniam sonus campane bene audit flante borea. quod est vetus frigidus et secus. Sed flante australi quod est humidus et lentus male. Dicitur etiam de pisces quodam quod dicit delphinus. quod flante aquiloni bene audit. sed flante australi male. **Hic** mulci in aduersitate quam vexant tribulatio vel frigidis bene audit p[ro]cepta dei et ea obseruat. que tam in prosperitate et tempore. **Unus** Grego. **O** cuius quos culpa clausit pena aperit. Tertio obsurdescent homo ex nimia vanitas inclusa in aure. ita quod quicunque estimat se esse iuxta molendinum sine iuxta organa. et tamen nihil audit horum que circa ipsum dicuntur. Et ista est surditas omnium superborum. qui repleti vento superbie et vanitatis non audiunt p[ro]cepta b[ea]titudinis. et hoc propter ventum adulatio[n]is. Superbi enim communiter habent multos adulatores. quorum verba delectantur. propter eorum tumultus quo sepius estrepunt quasi quoddam molendinum non attendunt ad humilitatem **Isa. xvij.** Tumultus turbarum quasi sonitus aquarum multarum. Iste sunt sic ydola quae ab hominibus multum honorantur. et tamen aures non audiuntur. ut dicitur in Psal. Ad istos dominus plus clamat quod ad alios. **Yuxta** illud. Laborant clamans. rauce facies sunt fauces meae. Nec mirum quia superbii plus elongant a deo quam alii. **Ps.** Ecce quod elongant se a te peribunt. **Et** est mirabile quod licet superbis in mundo alta dicunt. alta cogitant. alta operantur. ita quod videntes tangere celos alio suis. eo quod dicitur in Psal. **Superbia** eorum quod eoderunt ascendit semper. tamen nihil omnibus non potest volare ita alte quod possint audiire deum. **Lux** ratio est. **Dicit** enim quod animalia lati pectoris non bene volunt. quia latitudo pericloris eorum apprehendit multum ventum quod impedit a volatu. **Hic** superbi quia multum ventum vanitatis habent in corde. non possunt elevari per contemplationem ut audiatur deus eos vocantes. **Di** Iste tres surditates tria malorum maxima damnatio faciunt. Nam primo luxuriosi obsurdescent ne audiatur leges dei. Quoniam enim omnis peccator legem dei non audit auro cordis ut efficaciter implatur. audit tamen auro corporali sep[tem]ber et interdui delectat sicut christus. **Luc. viii.** de superbris et auaris dicit. Qui cum gaudio audiuntur

Hermo ¶ CVI

verbū dei. Et illud cū gaudio suscipiūt in
terim q̄ audiūt. tñ luxuriosi nō sic. q̄ etiam
nec aurib⁹ corporēis audire volūt. Iuxta
illud. Audierit luxuriosus et displicebit ei.
Ita ḡ specialiter sunt legis dei p̄ceptores.
q̄a licet auari cū eis p̄dicat de liberalitate.
nō statim omnia dāt paupib⁹. tñ libenter au-
diunt p̄dicare de liberalitate et de opib⁹ pe-
cratis. Similis supbi licet nō statim suunt
būiles tñ cōpungunt et ponunt quīq̄ būilia-
ri. sed luxuriosi nō. sed displicerit eis p̄dica-
tio de p̄tinētia et castitate. vñ cōparant cor-
da eoz vie lutose in q̄ quicqd semis cadit.
torū p̄uleat a transuentib⁹. vñ dicit Luce
viii. Sed qđ de talib⁹ dicit Prouerb. xxvii.
Qui declinat aurē suā ne audiatur legē. ora-
tio eius erit execrabilis. Dicit de philome-
na cuius cant⁹ est gracilis et dulcis. q̄ sta-
tim q̄cito vacat actui generatiois cum fe-
mella. et vscquo oua p̄ducat ad pulloz ex-
eubationez et eos enueriat. illo anno nibil
canat. Hic dulcedo cant⁹ vel oronis p̄di-
tur tam in secularib⁹ q̄ in spūalib⁹ qntū ad
acceptationē diuinā dū sunt incōnitēres.
Vñ dicit Aug⁹. in li. de bonis p̄scientie in
fine. Plus placet deo latrat⁹ canū vel mu-
gitus boum q̄s cant⁹ aut oīo luxuriofōz.
Hoc a surditas in auariis claudit eis re-
gnum celoz. Nā q̄ ipi clamantes pauges
nō audiērūt. clamabūt ad xp̄im et nō audi-
entur Prouer. xxi. Qui obturat aures su-
as ad clamorē paupis. clamabit et ipē et nō
exaudiatur. Itud pater d̄ diuite epilone
qui. p eo q̄ plazārū clamantē in hac vita nō
audiuit. clamauit ipē ad abraam et nō fuit
exauditus Luc. xvi. Vñ dicit Aug⁹. in li.
de vita xp̄iana. Merito indigni erunt ra-
les in futuro tpe sanctoruz esse p̄sortes vt
partē possent h̄re cū eis quos in p̄nti sp̄re-
verunt. et q̄s suscipe noluerūt. ppter qđ sal-
uator p̄sulit talib⁹ dicens. Facite vob̄ ami-
cos de māmona iniqtatis. vt cū defecerit
recipiant vos in eterna tabernacula Luc.
xvi. Ac si dicat. Audire eos clamātes. vt et
ipi vos exaudiāt. Sed vñ talib⁹ auariis p-
uenit ista inaduertēta qñ nō audiunt vo-
ces pauper̄. Certe ex duricia cordis et in-
cōpassione mētis. q̄a eīm auerterūt mētē
a celestib⁹ et totam puerterunt ad terrena.
ideo non possunt audire voces celestes in
pauperib⁹. vox celestis est vox xp̄i qui cla-
mat in paupere dicēs. Date elemosinaz et

ostria munda sunt vobis Lu. xij. Et iteruz.
Qui recipiūt vos me recipit Dat. ii. Et rur-
sum. Quod vni ex minimis meis fecit. et
Matth. xxv. Dicit de cerno q̄q̄ aureo de-
mittit deorsum ad terram. male audit. sed
cum eas erigit. tūc bene audit. Sic est de
auaro q̄dū habet cor inclinatum ad ter-
rena non potest de celestib⁹ cogitare. quia
ibi est thesaurus tuus. ibi est et cor tuum.
Matth. x. Sed quid finaliter tales repor-
tabunt de suis diuinis nisi vanitatez Ps.
Dormierūt somnum suum. et nibil inue-
nerunt omes viri diuinariū in manibus
suis. Acc mirum. quia nibil inuenient in
manib⁹ suis. quia nibil hic posuerūt i ma-
nibus pauperū. Auari enim q̄dū h̄ sunt.
babent manū aridam. quemlib⁹ boni ope-
ratur. nec alicui porrigit aliquid. vnde si
gnificatur per illum hominem habentē ma-
nū aridam in sinagoga. quem chris⁹ cu-
rauit. Per quod significatur eorum inco-
passio. quia carēt humorē pterias. sed om-
nino aridi sunt sicut arboz arida carē hu-
more in radice quam domini⁹ missi exēdi
et proiici in ignem. Dicitur q̄ linea est anal-
talis nature. q̄ sc̄i inuenire herbam medi-
cinalem quam nolēt alijs comunicare ob-
scndit eam sub terra. et ibi coenetur in
lapidem preciosum. Quem postea fodien-
tes terram inueniūt et recipiūt. Sic sit he-
queter de thesauro auari sub terra abscon-
dito. quem quia noluit pauperib⁹ comuni-
care alij erranei lucrum reportarūt Juxta
lud Ps. Relinquit alienis diuinis suis.
Ipi autem nibil nisi penam reportabunt.
Unde auari nō sunt aliud nisi quedā mar-
obia sue burle p̄cūiarum que referant
pecūiam. et tamē nullum fructū et ea ba-
bent nisi ad denigratiōem scilicet p̄scēte
et anime. Trenor. iij. Denigrata ē super
carbones facies eorum. scilicet auarorum.
Legitur de leone. et idem refert Aquēna.
Q̄ leo parum habet de medulla in osib⁹.
vnde habet ossa ita dura p̄ ex eorum colli-
sione ignis exit. Hic est de auariis qui ca-
rent in sc̄ipsis medulla compassionis. Et
sunt duri ad exaudiēdum pauperes. et q̄i
collidētūr in morte nibil exhibet de eis nisi
ignis inferni v̄loz ad p̄sumandēz deuorāz
qui incēdūt in furore dñi. et ardebit v̄loz
ad inferni nouissima Deuteronomij. xxxij.
Tertia surditas est que perducit eos ad

Dominica XII. post trinitatis

ignominiam et verecundiam. iuxta illud pro
perte. Gloriam eorum in ignominia miserabili.
Dicit de equo Alexandri. qui voca
batur bucculus. sicut narrat Solinus quod
cicerat cooperitus apparatus impia
bus nullus permisit super se ascendere nec ad
se accedere nisi solum Alexandrus. quibus
depositis ascendebant enim villes garcones.
Sic est de superbis qui quodam sunt vestiti
vana gloria binorum seculi nullus pauper au
der ad eos accedere ut audiat. nullus per
dicator audet loqui eis de salute. sed postquam
superbia eorum et vanitas mundi cessabit et
eis abstrahetur. tunc non solum viles ho
mines. sed etiam canes accedunt ad eum.
Ita si figuratum est in anthiocho. qui quodam
superbi excurrit qui inhumanus fuit in
templo. in pauperes crudelissimus. Ita quod
capra ciuitate hierusalene insit milites iter
ficeret. in triduo octoginta milia interfe
cti quadraginta milia vinculavit. Sed quod ei
congit certe superbia eius et vana gloria fu
it mutata in ignominiam. ita quod vermis sca
torens fuit electus de suo exercitu. ppter
senorem intolerabilem. iiij. Machabaei. Di
apho quod arbores hinc lata folia ciro ca
dunt. Et est ratio. quia lata folia plus colli
gunt de vento. Sic superbi cito costernun
tur. ppter latitudinem vanitatis eorum. Pa
ter lucifero qui voluit dilatare se de su
am in aquilone Isaiæ. viiiij. Sed de eo di
cti Luce. v. Videbat satanas quod fulgur
de celo cadente. Et sed peccator di
citur mutus. et hoc tripliciter. Primo quia
de laudare desinit. et gratias eius pro be
neficiis sibi datis non curat. Secundo quia co
scientipios defecrus negligit. Tertio quod
propter verbo edificationis non erudit.
Deponit patet quod deus est laudandus ore
Vnde ad hoc datum est homini os. Ps. Os
meum annunciat laudem tuam. Et iterum
Os meum annunciat iusticiam tuam. tota
die magnitudinem tuam. i. magna bona tua
quod me visitasti. i. Paralip. xxix. Tua sunt
omnia que de manu tua accepimus. Isaiæ
xxi. Omnia opera nostra opera est in no
bis domine. iiij. Corin. iiiij. Non quod sufficietes
suntis cogitare aliquid a nobis qui ex nobis. sed
sufficiencia nostra ex deo est. Verito igit
ur deus laudandus est pro tantis benefi
ciis Thobie. xij. Benedicite deum celum et co
ram omnibus viventibus confitemini illi. Eccl.

v

prohibiti sūt. Aliquādo vero ppter bonos auditores datur sermo doctoribz etiā malis. Hicur ponit de phariseis. quorū doctrinam christ⁹ fecit audiri. Aliquādo re/ro propter docētiū et audientiū iustifica tionem bonis doctoribz datur sermo. vt et ipi per meritum crescant. et auditores eo/rum intellectu et vita proficiat. Istud pa/ter de apostolis. quibus in mūdi vniuersi/ze. Aliquādo vero quia neq; bi digni sunt accipere quibus sermo doctrine proferit. neq; illi doctrine verbū proferre qui locū do/cendi tenent. predictiōis sermo tollitur. vt vtrq; pars districte iudicet. Istud pa/ter in Pelī q; ad corripiendos filios verbū eruditiois nō habuit. q; eius negligētia et filiorū exigebar vira vt cum eis et popu/lus caderet. et archa dñi capia ad allophili/los transiret. Dicit autē Gregor⁹. Q; ma/gna dei omnipotētis gratia est. cum inique agentibz dur⁹ a doctoribz sermo increpati/onis proferretur. Quo cōtra de reprobis di/cetur. Iris quasi mut⁹ neq; quasi vir ob/urgans. Delinquentes eīn iurgasset. si di/gni ipa grāia obiurgatiois fuissent. Et qz ista sunt dubia. ideo cuī ignoramus ppter quid datur sermo nobis interdū vt predi/ceamus. nō superbiā sed humiliemur. ne forte ipsa gratia sermonis nō nobis s; au/ditoribz collata sit. Et quādo nō possim⁹ loqui. auditores mūne nos diūdident. ne forte nō ex nostro sed peccato audiētū minime loq; possimus. Hec Gregorius. Nos igitur fratres si curari a peccatis cu/pimus. oculos mētis nostre ad deum cum gemitu erigam⁹. q̄tinus surdiratē et muri/tae culparū nostrarū euadentes. tandem possem⁹ auribz cordis et lingua mētis do/mini vocem audire et laudare hic p; gratias et in futuro per gloriam. qd nobis prestare dignetur pater et fili⁹ spūllancetus.

Dominica. XII. post trinitatis. II.
Hermō CVII.

Bene omnia fecit
b Harci. vii. Hicur dicit Isidō/rus libro. i. de summo bono in principio. Deus est summū bonum. cetero vero creature bone sunt. nō tamē bonum sunt. eo q; miracula sunt. Quid igit mirū

q; de do dicis. bene omnia fecit. cum ex summo bono mala procedere nō possunt. De/us em̄ est lux bonitatis. et tenebris in eō sunt vlt. f. Johis. i. Et ideo tale bonū nul/lo viciari potest. cetero vero omnia bona ex ipso sunt. Fecit igit omnia summa sapiētia. et summa bonitate eadem conseruat. sicut inquā ea ut essent. et hoc īp̄ esse eātū bo/nū est. Nam ut dicit Aug⁹. in libro de re/ra religione capiē. xx. Ip̄m quātūcūs esse bonū est. q; procedit ab illo summo bono. qd summe bonū est. Vñ fin ip̄m. et si talis qd minimū bonū. tamē bonū est. q; ex deo est. Nam omne bonū aut est deus. aut ex deo est. ergo ex deo est etiā minimū bonū. Hec Aug⁹. Et q; ut dicit Aug⁹. in libro supu/ratiōis parte. iii. Deus est vera et summa vi/ta. a quo et per quem omnia vivunt. q; be/viūt. deus est pulchrit̄a bonum aquo et per quem et in qd pulchrit̄a et bona sunt omnia. ideo nō immerito cōcluditur q; omnia dedit esse. et bonum esse. et pulchrit̄a esse. ac per hoc fateri oportet. q; cuī pfecta sunt eius opera ut dicit Heuter. xxxii. nec bo/no potest esse quicq; malum. eo q; intra salva/toris testimoniu nō potest arbor mala fructu/s bonos facere. nec arbor bona fructu/s malos. Matthei. vii. Recet igitur turbe admirantes bonitatem dei incius operi/bus dicunt. Bene omnia fecit. Perito autem hoc turbe confitentur de christo circa operatiōem miraculorū eius. Nam hīc omnia bene fecit. ea in esse producendo et creando. nō ramen ira admirabilis appa/rit sicut in operibus reparacionis. eo q; fin Augusti. super Johem. illa opera creatiōnis quo totum mūdum cōdidit et admini/strat assiduitate viluerūt. propter quod di/cit Hugo libro. iii. de archa Noe capiē. v. q; quia mens humana visibilibus assue/ta nescit tam cito ad invisibilā surgere. sō voluit ipē etiam quedā visibiliter exhibe/re miracula. in quibz nostrā affectum eru/diret. et suam nobis caritatem comenda/ret. Hec autem sunt illa specialiter quae ad conditiōem hominis pertinet. Namque magnam nobis opificis potentiam indi/cant. ea vero que ad redēptionē homi/nis facta sunt. precipue ad caritatem spe/cent. Hec enim operatus est christus. vt qualem haberet erga nos dilectionē ostendat.